

از غلبدان جانک جانی
تصیر از شکوئی بیای علی

پایه ای که چرخه بی جارجا بی صدا
کوثر مرمر کوثر بیای علی

جو فطری هر کو فطوره
تیسر سوخته حق نوکر ده بی

دلی که بود این شکوره بی

جای که خفته بر کعبه
پایه ای که بی جارجا بی

پایه ای که بی جارجا بی
پایه ای که بی جارجا بی

عالم شغافا شغافا
پایه ای که بی جارجا بی

پایه ای که بی جارجا بی
پایه ای که بی جارجا بی

پایه ای که بی جارجا بی
پایه ای که بی جارجا بی

پایه ای که بی جارجا بی
پایه ای که بی جارجا بی

پایه ای که بی جارجا بی
پایه ای که بی جارجا بی

دیکوین جوین حیدر کا مزار کوه
گر جای برت که بهار انکوه

تو عظیم کو اوتهای غبار انکوه

مجلس در این ایام است
که خدایا در حق ما
بسیار دل زاری است
که خدایا در حق ما

دارای بوی گلستان
که خدایا در حق ما
که خدایا در حق ما
که خدایا در حق ما

سوی کجای که از دایره
خودان قیامت
که خدایا در حق ما
که خدایا در حق ما

مجلس در این ایام است
که خدایا در حق ما
که خدایا در حق ما
که خدایا در حق ما

لگی ٹڑپنے جو بانو بیکر کالی لی نام وہ لالشی لیکے پیر و مانے زنگو جلد انام

عجب طرح کا تھا اور وقت خیمہ میں گرام فغان و آہ سوا نشانہ کچھ کہے کو کام

خلق اگی تو اب اس بیان کو طول ندی

ستم رسید و نکلی بس داستان کو طول ندی

محر فی المارح ۲۶ و ستم ماہ سنو ۱۲۴۴ ہجری روز دوسم ہوف ککاسی روز رابع محر فی